

[Holger Eriksen.]

Nær op til denne ændring ligger den, som går ud på, at bestemmelsen om, at den pålignede skat for visse kvartaler skal være betalt, bortfalder. Jeg har her hørt følgende synspunkt gjort gældende: det er rimeligt, at alle får lov til at udøve deres valgret, enten de er skattepligtige eller ikke, men hvis de er skattepligtige, skal de også have betalt deres skat. Der kunne være nogen mening i en sådan betragtningsmåde, hvis alle skatterestanter kunne skæres over samme kam, eller med andre ord, hvis restancerne i alle tilfælde skyldtes ligegyldighed eller manglende vilje til at betale, men således er det ingeniunde. Hertil kommer, at bestemmelsen efterhånden er blevet reduceret så stærkt, at en virkelig modvillig udmærket kan manipulere således med sin betaling, at skatten for de kriminelle kvartaler bliver betalt, uden at vedkommende derfor har bragt sit forhold til skattevæsenet i orden.

Et argument for at bevare de gældende regler har været, at kommunerne i valgårene får store indbetalinger af restancer, som ellers ikke ville indgå. Dertil skal jeg sige, at det fremgår tydeligt bl. a. af de formaningstaler, som amtmændene af og til holder til de pågældende sognerådsmedlemmer, at en del sogneråd er meget uefterrettelige med deres skatteopkrævning; skønt de har større muligheder end byerne for at få deres skatter ind derigennem, at et større antal af deres skatteborgere er ejere af fast ejendom, som man kan true med tvangsauktion, følger de den gamle slendrian og lader skatteyderne selv bestemme, hvornår de vil nedlade sig til at betale. Jeg benægter ikke, at den gældende bestemmelse kan være til fordel for de pågældende kommuner, men jeg vil hævde, at det er helt urimeligt, at man skal kunne bruge tab af valgret som trusel, fordi nogle sognerådsmedlemmer forsømmer deres pligter. I de aller fleste bykommuner er der en sådan orden i skatteopkrævningen, at enhver, der har betalings-evne, kommer til at betale, hvorfor de kommunale valg ikke påvirker skatterestancerne i større grad. Kommer der hen i valgåret nogle steder lidt større restancer ind end ellers, drejer det sig om beløb, der alligevel ville være indgået.

I det udvalg, der sidst var nedsat om

denne sag, blev der spurgt om, hvorledes dette forhold stillede sig, men den daværende indenrigsminister nåede ikke at få spørgsmålet besvaret. Der må dog formodentlig foreligge noget materiale fra dengang. Iøvrigt har det meget ringe betydning at få at vide, hvad der indgår af skatter i valgårene. Det, der betyder noget, er at få at vide, om der er forskel på, hvad der faktisk afskrives af skat som uerholdelig i de år, der er påvirket af valg, og i de øvrige år, og hvis der her, som jeg venter, ikke er nogen væsentlig forskel, er der heller ingen begrundelse for at opretholde bestemmelsen, og jeg anbefaler den højtærede indenrigsministers forslag til vedtagelse.

At valget skal foregå på en bestemt dag for hele landet, hilser jeg med tilfredshed. I forvejen har den omstændighed, at der også skal være valg til amtsrådene, medført, at valget må foregå på samme dag for alle landkommuner i et amt. Hvorfor så ikke tage skridtet helt ud? Der kan ikke være tungtvejende grunde for, at det ene amt ønsker, at valget skal afholdes en tirsdag, men det andet foretrækker en onsdag. Derimod er det afgjort af betydning, bl. a. for bladenes deltagelse i valgkampagnen, at valget overalt holdes på samme dag. Et blad er som regel udbredt i mere end eet amt — og navnlig i flere købstæder. Hvis det ene amt holder valg den 1. marts og det andet holder valg den 15. marts, kommer de pågældende blade til at beskæftige sig med valget i meget længere tid end nødvendigt.

Jeg anbefaler alle de ændringer, der knytter sig til de to love, derunder også de ændringer, der skyldes erfaringer, som er indhentet ved sidste folketingsvalg. Jeg tænker her bl. a. på det forslag, der nu foreligger om, at beboere på øer, der ligger så afsides, at vælgerne har meget vanskeligt ved at komme frem til afstemningsstedet, nu får mulighed for at stemme pr. brev, for såvidt som disse øer ikke er gjort til et specielt afstemningsområde. Jeg tager næppe fejl i, at årsagen til dette forslag må ligge i den klage, der er fremkommet fra beboerne på øen Hjelm. Nu kunne det naturligvis have været ordnet derigennem, at man simpelt hen havde gjort øen til eet afstemningsområde, altså den pågældende kommune kunne godt have klaret forholdene for disse væl-